

## U s n e s e n í

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudkyň Mgr. Gabriely Bašné a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Ing. Bc. P. M.**, zastoupen JUDr. Radkem Ondrušem, advokátem se sídlem Brno, Bubeníčková 42, proti žalovanému: **Ministerstvo obrany**, se sídlem Praha 6, Tychonova 1, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného ve věci vydání rozhodnutí o žádosti žalobce o výsluhový příspěvek a odchodné,

t a k t o :

- I. **Soud n e p ř i p o u š t í** změnu žalobního návrhu tak, aby žalovanému byla uložena povinnost oznámit žalobci ve věci vydaná rozhodnutí, a to do 10 dnů od vyhlášení či oznámení rozsudku.
- II. **Řízení s e z a s t a v u j e .**
- III. **Žádný z účastníků n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- IV. **Žalobci s e v r a c í** zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000,- Kč. Tato částka bude vrácena z účtu Městského soudu v Praze do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám JUDr. Radka Ondruše, advokáta.
- V. **Právní zástupce žalobce JUDr. Radek Ondruš se vyzývá**, aby ve lhůtě do jednoho týdne od doručení tohoto usnesení sdělil soudu číslo svého bankovního účtu, popřípadě svůj požadavek na poukázání předmětné částky poštovní složenkou.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou podanou k Městskému soudu v Praze dne 13.8.2015 domáhal, aby soud uložil žalovanému povinnost rozhodnout o jeho žádosti ze dne 15.12.2014 o výsluhový příspěvek a odchodné vojáka Armády České republiky. V žalobě uvedl, že z důvodu nečinnosti žalovaného v řízení, podal dne 20.4.2015 ministru obrany návrh na provedení opatření proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád ve znění rozhodném (dále jen „správní řád“). Dosud však nebylo rozhodnuto ani o jeho žádosti, ani o jeho návrhu na provedení opatření proti nečinnosti.

V podání ze dne 19.8.2015 žalobce uvedl, že žalovaný jak o odchodném, tak o výsluhovém příspěvku žalobce v mezidobí rozhodl. Rozhodnutí však neoznámil právnímu zástupci žalobce, proto nečinnost žalovaného trvá. Zároveň navrhl změnu žalobního petitu tak, aby soud uložil žalovanému povinnost oznámit mu výše uvedená rozhodnutí.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě nejprve popsal skutkový stav tak, že žalobce byl vojákem z povolání. Žalobcův služební poměr zanikl dne 31.12.2014 uplynutím stanovené doby dle § 18 písm. a) zákona č. 221/1999 Sb., o vojácích z povolání ve znění rozhodném (dále jen „zákon o vojácích z povolání“). Žalobce dne 5.1.2015 požádal o přiznání výsluhového příspěvku a odchodného, zároveň doložil čestné prohlášení ze dne 1.1.2015, že ke dni propuštění ze služebního poměru je proti němu vedeno trestní řízení pro úmyslný trestný čin. Žalovaný zjistil, že proti žalobci je vedeno trestní řízení pro podezření ze spáchání trestného činu podle § 146 odst. 1 v souběhu s § 358 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník ve znění rozhodném (dále jen „trestní zákoník“). Vysvětlil, že výsluhové náležitosti, tj. peněžité dávky poskytované vojákům z povolání po zániku jejich služebního poměru, jsou upraveny v části osmé zákona o vojácích z povolání. Podle § 143 odst. 8 zákona o vojácích z povolání nemá na výsluhové náležitosti nárok voják, proti kterému je ke dni zániku služebního poměru podle § 18 písm. a) zákona o vojácích z povolání vedeno trestní řízení pro úmyslný trestný čin. Pokud trestní řízení skončí pravomocným rozhodnutím o nevině bývalého vojáka, je dnem doručení oznámení o jeho pravomocném skončení žalovanému, zahájeno řízení o žádosti o přiznání výsluhových náležitostí. Žalovaný tak dovodil, že nebyl povinen bezodkladně zahájit řízení o žádosti žalobce, neboť s ohledem na vedené trestní řízení proti žalobci, žalobci nárok na výsluhové náležitosti nevznikl. Žalobci bylo vyrozuměním ze dne 25.5.2015 sp.zn. 308888/VP-5/25 potvrzeno doručení jeho žádosti a byl poučen o svých nárocích a právní úpravě věci. Připustil, že podáním ze dne 20.4.2015 se žalovaný obrátil na ministra obrany se žádostí o zahájení řízení o ochraně před nečinností podle § 80 odst. 3 správního řádu. Jelikož se v dané věci o nečinnost správního orgánu nejednalo, nebyl příslušný orgán povinen učinit opatření proti nečinnosti a pouze žalobci zaslal dopis ze dne 7.5.2015 sp.zn. 308888/VP-7/PO. Dne 29.6.2015 žalobce předal žalovanému pravomocné usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16.6.2015 č.j. 13 To 215/2015-473, kterým byl zrušen předchozí rozsudek, jímž byl žalobce uznán vinným přečinem podle § 358 odst. 1 trestního zákoníku. Žalovaný tak tímto dnem, tj. 29.6.2015, zahájil řízení o výsluhových náležitostech a rozhodnutím ze dne 8.7.2015 sp.zn. 308888/ODCH – 12/25 žalobci přiznal jednorázové odchodné a rozhodnutím ze dne 8.7.2015 sp.zn. 308888/VP – 13/25 výsluhový příspěvek. Žalobci byla obě rozhodnutí doručena dne 14.7.2015, jeho právnímu zástupci dne 21.8.2015 a jelikož žaloba ve věci byla podána dne 13.8.2015, tj. až poté, co již bylo ve věci rozhodnuto, žalovaný žádal její zamítnutí pro neopodstatněnost.

Podáním ze dne 7.2.2016 vzal žalobce žalobu v celém rozsahu zpět, neboť žalovaný odstranil svou nečinnost. Jelikož žalovaný v daném řízení nepožádal o prodloužení lhůty k vydání rozhodnutí dle § 80 správního řádu, byla žaloba podána důvodně a žalobce žádal přiznat náklady řízení. Žalobce zopakoval, že nesouhlasí s právním názorem žalovaného ohledně určení okamžiku zahájení řízení. Uvedl, že v daném případě se nejedná o řízení zahajované z moci úřední, nýbrž zahájené k žádosti žadatele, tudíž platí fikce zahájení řízení dnem doručení žádosti příslušnému správnímu orgánu. Žalovaným zaujatý postup v řízení tak byl nesprávný, neboť řízení měl buď přerušit do skončení probíhajícího trestního řízení či žádost zamítnout pro překážku dle § 143 odst. 8 zákona o vojácích z povolání.

Žalovaný ve vyjádření ze dne 22.2.2016 odmítl požadavek žalobce na úhradu nákladů řízení, neboť ve věci nečinný nebyl a odkázal na své předchozí vyjádření.

Podle § 64 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní ve znění rozhodném (dále jen „s.ř.s.“) nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu.

Podle § 79 odst. 1 s.ř.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle § 79 odst. 2 s.ř.s. žalovaným je správní orgán, který podle žalobního tvrzení má povinnost vydat rozhodnutí nebo osvědčení.

Podle § 95 odst. 2 věta první zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád ve znění rozhodném (dále jen „o.ř.s.“), soud nepřipustí změnu návrhu, jestliže by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu.

Soud při rozhodování o návrhu žalobce na změnu žalobního petitu v podání ze dne 19.8.2015, vycházel z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25.6.2015, č.j. 2 As 190/2014-52, v němž bylo uvedeno, že: *„Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že nečinnostní žalobou podle § 79 odst. 1 a násl. s. ř. s. se žalobce může „domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení“. Dovolání se soudní ochrany je tak omezeno na případy, v nichž má správní orgán ve správním řízení povinnost vydat rozhodnutí nebo má povinnost vydat osvědčení. Pravomoc soudu tak není založena proti jiné nečinnosti správního orgánu než takové, která spočívá v absenci vydání rozhodnutí ve věci samé nebo vydání osvědčení ... Přesto, že pod pojem vydání rozhodnutí spadá i předání stejnopisu písemného vyhotovení k doručení, v daném případě je dle Nejvyššího správního soudu nutno mít za to, že tímto zákonodárce myslel předání prvního stejnopisu rozhodnutí tak, aby byla ukončena „jedna fáze správního řízení na úrovni správního orgánu, který rozhodnutí vydává... od této chvíle, tedy od vydání rozhodnutí, resp. platnosti správního rozhodnutí, je jím správní orgán, který ho učinil, vázán, a to tak že ho může změnit nebo jinak modifikovat jen zákonem stanoveným způsobem“ (VEDRAL, J. Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha: Bova Polygon, 2012, s. 631 - 632). Nečinnostní žalobou se tak nelze domáhat předání stejnopisu rozhodnutí k doručení, pokud již byl alespoň jeden stejnopis rozhodnutí předán k doručení některému z účastníků řízení.“* Soud v této souvislosti také poukazuje na právní větu rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 25.6.2015, č.j. 2 As 190/2014-52, která zní: *„(Ne)doručení rozhodnutí o odvolání jednomu z účastníků řízení není pouhým procesním úkonem technicky zajišťujícím průběh řízení. Lze tedy proti němu brojit zásahovou žalobou podle § 82 a násl. s. ř. s.“*

V dané věci soud ze správního spisu zjistil, že žalovaný žalobou požadovaná rozhodnutí na přiznání odchodného a výsluhového příspěvku vydal dne 8.7.2015 pod sp.zn. 308888/ODCH – 12/25 a sp.zn. 308888/VP – 13/25. Rozhodnutí byla žalobci doručena do vlastních rukou dne 14.7.2015. Žaloba ve věci byla podána ke zdejšímu soudu dne 13.8.2015, tj. téměř měsíc poté, co účastníkovi řízení - žalobci byla obě rozhodnutí, jejichž vydání se

žalobou domáhal, doručena. Tedy ve světle výše uvedené judikatury je zřejmé, že v důsledku žalobcem, resp. právním zástupcem žalobce, navržené změny žalobního návrhu, jímž požadoval nikoli vydání správních rozhodnutí, nýbrž jejich oznámení právnímu zástupci žalobce, by došlo ke změně předmětu řízení, který by spadal nikoli do řízení na ochranu proti nečinnosti správního orgánu dle § 79 a násl. s.ř.s., nýbrž do řízení na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu dle § 82 a násl. s.ř.s. Soud tak dle § 64 s.ř.s. ve spojení s § 95 odst. 2 věta první o.s.ř. dospěl k názoru, že by výsledky dosavadního řízení nemohly být podkladem pro řízení o změněném návrhu, proto soud žalobcem navrhovanou změnu návrhu ve výroku pod bodem I. tohoto usnesení nepřipustil.

Podle ustanovení § 37 odst. 4 s.ř.s., může navrhovatel vzít svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl.

Podle ustanovení § 47 písm. a) věta před středníkem s.ř.s. soud řízení zastaví, vzal-li navrhovatel svůj návrh zpět.

Žalobce v průběhu řízení, podáním ze dne 7.2.2016, vzal žalobu zpět v celém rozsahu, neboť žalovaný v mezidobí odstranil svou nečinnost. Soud proto postupoval v souladu s § 47 písm. a) věta před středníkem s.ř.s. a řízení ve výroku pod bodem II. tohoto usnesení zastavil.

Podle § 60 odst. 3 s.ř.s. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta. Vzal-li však navrhovatel podaný návrh zpět pro pozdější chování odpůrce, nebo bylo-li řízení zastaveno pro uspokojení navrhovatele, má navrhovatel proti odpůrci právo na náhradu nákladů řízení.

Soud tedy v rámci rozhodování o nákladech řízení posuzoval, zda žalobce podanou žalobou opodstatněně brojil proti nečinnosti správního orgánu.

V dané věci soud ze správního spisu zjistil a mezi účastníky řízení ani nebylo sporným, že žalobce podal žádost ze dne 15.12.2014 o výsluhový příspěvek a odchodné podle § 132 a § 140 zákona o vojácích z povolání. Žalobce byl ze služebního poměru propuštěn ke dni 31.12.2014 z důvodu podle § 18 písm. a) zákona o vojácích z povolání. Ke dni propuštění byl žalobce trestně stíhán pro úmyslný trestný čin, což uvedl v čestném prohlášení ze dne 1.1.2015. Dne 4.3.2015 bylo žalobci doručeno vyrozumění k žádosti ze dne 25.2.2015, ve kterém mu žalovaný sdělil, že řízení nezahájí, jelikož je trestně stíhán. Podáním ze dne 20.4.2015 právní zástupce žalobce po ministru obrany žádal učinění opatření proti nečinnosti. Jako přílohu k podání ze dne 23.4.2015 zaslal právní zástupce žalobce žalovanému kopii plné moci ze dne 13.4.2015 udělené mu žalobcem pro zastupování ve správním řízení. Vyjádřením ze dne 7.5.2015 žalovaný k návrhu žalobce na učinění opatření proti nečinnosti uvedl, že neshledal důvod k učinění příslušných opatření. Dne 29.6.2015 předložil žalobce žalovanému pravomocné usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16.6.2015, č.j. 13 To 215/2015-473. Poté žalovaný dne 8.7.2015 vydal jak rozhodnutí sp. zn. 308888/ODCH-12/25, o přiznání odchodného, tak rozhodnutí sp. zn. 308888/VP-13/25, o přiznání výsluhového příspěvku. Rozhodnutí byla doručena žalobci do vlastních rukou dne 14.7.2015. Dne 19.8.2015 právní zástupce žalobce písemně sdělil žalovanému, že rozhodnutí jemu nebyla oznámena a požádal

o nápravu. Poté dne 21.8.2015 byla obě rozhodnutí doručena i právními zástupci žalobce.

Podle § 142 odst. 2 zákona o vojácích z povolání o výsluhovém příspěvku, odchodném a odbytném se rozhoduje na žádost vojáka.

Podle § 143 odst. 8 věta první a druhá zákona o vojácích z povolání na výsluhové náležitosti nemá nárok voják, proti kterému je ke dni zániku služebního poměru podle § 18 písm. a) nebo ke dni propuštění ze služebního poměru podle § 19 odst. 1 písm. k) vedeno trestní řízení pro úmyslný trestný čin, pokud je za něj následně pravomocně odsouzen nebo bylo jeho trestní stíhání pravomocně podmíněně zastaveno nebo bylo pravomocně schváleno narovnání anebo bylo pravomocně rozhodnuto o podmíněném odložení návrhu na potrestání. Pokud trestní řízení skončilo jiným než pravomocným rozhodnutím podle věty první, je dnem doručení oznámení bývalého vojáka o pravomocném skončení trestního řízení příslušnému orgánu ministerstva zahájeno řízení o žádosti o výsluhové náležitosti.

Podle § 34 odst. 2 správního řádu s výjimkou případů, kdy má zastoupený něco v řízení osobně vykonat, doručují se písemnosti pouze zástupci. Doručení zastoupenému nemá účinky pro běh lhůt, nestanoví-li zákon jinak.

Podle § 44 odst. 1 správního řádu řízení o žádosti je zahájeno dnem, kdy žádost nebo jiný návrh, kterým se zahajuje řízení (dále jen „žádost“), došel věcně a místně příslušnému správnímu orgánu.

Podle § 71 odst. 3 správního řádu pokud nelze rozhodnutí vydat bezodkladně, je správní orgán povinen vydat rozhodnutí nejpozději do 30 dnů od zahájení řízení, k nimž se připočítává doba

a) až 30 dnů, jestliže je zapotřebí nařídit ústní jednání nebo místní šetření, je-li třeba někoho předvolat, někoho nechat předvést nebo doručovat veřejnou vyhláškou osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, nebo jde-li o zvlášť složitý případ,

b) nutná k provedení dožádání podle § 13 odst. 3, ke zpracování znaleckého posudku nebo k doručení písemnosti do ciziny.

Podle § 80 odst. 3 věta druhá správního řádu po uplynutí lhůt pro vydání rozhodnutí může žádost o uplatnění opatření proti nečinnosti podat účastník.

Pro posouzení otázky okamžiku zahájení řízení o žádosti žalobce soud považuje za vhodné odkázat na důvodovou zprávu k zákonu o vojácích z povolání. V důvodové zprávě se uvádí, že dotčený voják nebude mít do pravomocného ukončení trestního řízení na výsluhové náležitosti nárok, v rámci zásady hospodárnosti se řízení o žádosti vojáka o dávky bude zahajovat až na základě pravomocného rozhodnutí soudu.

V dané věci právě takováto situace nastala, když proti žalobci bylo v okamžiku zániku

jeho služebního poměru dle § 18 písm. a) zákona o vojácích z povolání vedeno trestní řízení. Přestože žalobce podal žádost o výsluhový příspěvek a odchodné žalovanému již dne 5.1.2015, řízení o žádosti bylo dle § 143 odst. 8 věta druhá zákona o vojácích z povolání zahájeno až dne 16.6.2015, kdy žalobce žalovanému doručil pravomocné usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 16.6.2015, č.j. 13 To 215/2015-473, jímž bylo ukončeno trestní řízení proti žalobci. Od tohoto data tak začala žalovanému plynout 30 denní lhůta k vyřízení žádosti dle § 71 odst. 3 správního řádu. Před uplynutím této lhůty žalovaný dne 8.7.2015 ve věci vydal rozhodnutí sp.zn. 308888/ODCH – 12/25 a sp.zn. 308888/VP – 13/25, kterými žalobci přiznal jak výsluhový příspěvek, tak odchodné. Je pravdou, že žalovaný v rozporu s § 34 odst. 2 správního řádu doručil obě rozhodnutí toliko žalobci dne 14.7.2015 a nikoli jeho právnímu zástupci. Právní zástupce žalobce dne 13.8.2015 podal k soudu žalobu na ochranu proti nečinnosti žalovaného, přičemž v této době již byla obě žalobou požadovaná rozhodnutí vydána, když stejnopisy jejich písemného vyhotovení byly nejen předány k doručení dle § 71 odst. 2 správního řádu, nýbrž již i doručeny žalobci dne 14.7.2015. Jak uvedeno výše je pravdou, že žalovaný při doručování správních rozhodnutí procesně pochybil, když právnímu zástupci žalobce byla doručena až po upozornění dne 21.8.2015. Soud však v tomto řízení zkoumá, zda k okamžiku jeho rozhodování je dána či trvá nečinnost správního orgánu ve smyslu § 79 odst. 1 s.ř.s. Soud dospěl k závěru, že žalovaný ke dni rozhodnutí soudu nečinný nebyl. Rozhodnutí, k jejichž vydání měla podaná žaloba směřovat, žalobce měl téměř jeden měsíc před podání žaloby k soudu k dispozici. Podání žaloby tak nemělo na vydání rozhodnutí žádný vliv, proto ke zpětvzetí žaloby nemohlo dojít pro pozdější chování žalovaného. Žaloba by nebyla úspěšná, soud tudíž ani náklady řízení vynaložené žalobcem nepovažuje za náklady vynaložené účelně. Nad to soud podotýká, že žalobce byl teprve poté, co žalovanému uplynula zákonná lhůta pro rozhodnutí ve věci, tj. dne 16.7.2015, oprávněn u správního orgánu uplatnit prostředek ochrany proti nečinnosti podle § 80 odst. 3 věta druhá správního řádu a nikoli tak předčasně učinit svým podáním ze dne 20.4.2015.

S ohledem na výše uvedené soud výrokem pod bodem III. tohoto usnesení rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O vrácení soudního poplatku rozhodl soud výrokem pod bodem IV. tohoto usnesení podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění rozhodném, dle kterého soud vrátí z účtu soudu i zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Jelikož žalobce zaplatil soudní poplatek ve výši 2 000,- Kč, soud mu vrátil částku 1 000,- Kč.

Soud výrokem pod bodem V. tohoto usnesení vyzval právního zástupce žalobce ke sdělení bankovního spojení.

## **P o u č e n í :**

**Proti výroku pod bodem I., V. tohoto usnesení není kasační stížnost přípustná (§ 104 odst. 3 písm. b) s.ř.s.).**

**Proti výrokům pod body II., III., IV. tohoto usnesení l z e podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se**

podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: [www.nssoud.cz](http://www.nssoud.cz).

V Praze dne 26. července 2016

**JUDr. Eva P e c h o v á, v.r.**  
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:  
Sylvie Kosková